

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.99.2021.AF(16)

RM-0610-99-21

UD265

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 1. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35, 2023, 2320 i 2369 oraz z 2021 r. poz. 159) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 302 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę wbrew przepisom prawa i nie zachodzą okoliczności wydania zarządzenia, o którym mowa w art. 303b ust. 1, lub”;

2) w art. 303 w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) został zatrzymany niezwłocznie po przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa, stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 2 kodeksu granicznego Schengen, lub”;

3) po art. 303a dodaje się art. 303b i art. 303c w brzmieniu:

„Art. 303b. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 303 ust. 1 pkt 9a, komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy sporządza protokół przekroczenia granicy oraz wydaje zarządzenie o przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa. Na zarządzenie o przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa przysługuje zażalenie do Komendanta Głównego Straży Granicznej. Złożenie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zarządzenia.

2. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się:

1) powrót cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen wraz z określeniem okresu tego zakazu.

Art. 303c. W przypadku, o którym mowa w art. 303 ust. 1 pkt 9a, zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen określa się na okres od 6 miesięcy do 3 lat.”;

4) w art. 435 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) cudzoziemcowi zostało wydane zarządzenie o przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa z orzeczeniem zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen;”;

- 5) w art. 438 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) określony w zarządzeniu o przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa zawierającym orzeczenie zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen;”;
- 6) w art. 443 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) zarządzenie o przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa zawierające orzeczenie zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1108) w art. 33 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Szef Urzędu może pozostawić bez rozpoznania wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, który został złożony przez cudzoziemca zatrzymanego niezwłocznie po przekroczeniu wbrew przepisom prawa granicy zewnętrznej w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 2016/399 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁾), chyba że cudzoziemiec ten przybył bezpośrednio z terytorium, na którym jego życiu lub wolności zagrażało niebezpieczeństwo prześladowania lub ryzyko wyrządzenia poważnej krzywdy, oraz przedstawił wiarygodne przyczyny nielegalnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej niezwłocznie po przekroczeniu granicy.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 251 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27.

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel projektu ustawy

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ma na celu dostosowanie przepisów prawa krajowego do aktualnej sytuacji migracyjnej występującej na granicy zewnętrznej. Doświadczenia związane z kryzysem migracyjnym w Europie spowodowanym masowym przybywaniem uchodźców i imigrantów, rozwijające się zjawisko przemytu ludzi, jak też obserwowane od dłuższego czasu nadużywanie procedur uchodźczych przez migrantów ekonomicznych, wskazują na potrzebę sięgnięcia po środki, które pozwolą z jednej strony sprawniej przeprowadzić postępowania w sprawie nielegalnego przekroczenia granicy zewnętrznej, a z drugiej strony będą sprzyjać zapewnieniu bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i ochronie porządku publicznego. Zadaniem każdego państwa demokratycznego reprezentowanego przez władzę jest zagwarantowanie swoim obywatelom właściwego poziomu bezpieczeństwa.

Projektowane przepisy mają przede wszystkim zapewnić cudzoziemcom przybywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu poszukiwania ochrony przed prześladowaniem dostęp do właściwych procedur udzielania ochrony międzynarodowej, których standardy zostały określone w dyrektywie 2013/32/UE. Osobom poszukującym ochrony międzynarodowej musi zostać zapewniony dostęp do bezpiecznych i skutecznych procedur uchodźczych. Z drugiej zaś strony celem projektowanych przepisów jest stworzenie warunków zapewniających w opisanym kontekście porządek i bezpieczeństwo wewnętrzne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Osoby nadużywające procedur i traktujące je instrumentalnie, wyłącznie w celu przekroczenia granicy Schengen i dalszej nielegalnej migracji, nie powinny uzyskać prawa wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Takie podejście jest jak najbardziej zrozumiałe w kontekście masowego napływu do Europy migrantów, spośród których wielu to zradyzalizowani przedstawiciele różnych kultur i religii, a nawet ekstremiści. W obecnym okresie, kiedy zagrożenie terrorystyczne jest szczególnie aktualne i realne, o czym świadczą zamachy z Paryża w 2015 r., a także z Brukseli, Nicei i Berlina w 2016 r., obowiązkiem państwa jest strzec swoich obywateli i mieszkańców oraz zapewnić ład i bezpieczeństwo.

Dlatego też projekt ustawy zawiera rozwiązania mające służyć przeciwdziałaniu nadużywania instytucji ochrony międzynarodowej przez cudzoziemców, którzy dla osiągnięcia innych celów niż ochrona przed prześladowaniem lub doznaniem poważnej krzywdy, przez złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej uzyskują przysługujące wnioskodawcom prawa, w tym prawo do przekroczenia granicy i pobytu na terytorium państwa, co służy ominięciu konieczności spełnienia warunków przekraczania granicy zewnętrznej Unii Europejskiej, określonych w kodeksie granicznym Schengen.

Celem projektowanej ustawy jest również usprawnienie prowadzonych przez organy Straży Granicznej postępowań w sprawie nielegalnego przekroczenia granicy zewnętrznej Unii Europejskiej, tak aby wobec cudzoziemców, którzy nie poszukują ochrony międzynarodowej, a zostali zatrzymani bezpośrednio po przekroczeniu granicy zewnętrznej, móc wdrożyć pilne działania zmierzające do zorganizowania im opuszczenia terytorium RP.

Charakterystyka projektu ustawy – rzeczywisty stan oraz wskazanie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Art. 1 projektu ustawy dokonuje zmian w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 303 ust. 1 pkt 9a, w przypadku gdy cudzoziemiec został zatrzymany niezwłocznie po przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa, stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 2 kodeksu granicznego Schengen, nie wszczyna się postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu.

Natomiast, zgodnie z projektowanym art. 303b w przypadku, o którym mowa w art. 303 ust. 1 pkt. 9a, komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy sporządza protokół przekroczenia granicy oraz wydaje zarządzenie o przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa, na które przysługuje zażalenie do Komendanta Głównego Straży Granicznej. Złożenie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zarządzenia.

W przedmiotowym zarządzeniu wskazuje się:

- a) powrót cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- b) zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen wraz z określeniem okresu tego zakazu.

Projektowana zmiana polegająca na dodaniu do art. 303 ust. 1 pkt 9a oraz na dodaniu art. 303b ma na celu zapewnienie sprawności i efektywności prowadzonych postępowań w sprawie przekroczenia granicy wbrew przepisom prawa. Projektowany art. 303b wprowadza do porządku prawnego nowe rozwiązanie, zgodnie z którym w przypadku przekroczenia granicy wbrew przepisom prawa oraz niezwłocznego zatrzymania cudzoziemca komendant placówki Straży Granicznej w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego sporządzi protokół przekroczenia granicy, w którym zostaną przedstawione istotne dla sprawy dowody i okoliczności oraz wyda zarządzenie o przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa. Określony w przepisach tryb prowadzonego przez komendanta placówki Straży Granicznej postępowania w sprawie przekroczenia granicy wbrew przepisom prawa ma na celu, przede wszystkim, odformalizowanie i przyspieszenie postępowań prowadzonych w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu. Rezultatem prowadzonego postępowania w sprawie przekroczenia granicy wbrew przepisom prawa, zgodnie z projektowanym art. 303b ust. 2, będzie wydanie zarządzenia wskazującego na obowiązek powrotu cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz określającego zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen wraz z określeniem okresu tego zakazu.

W celu zachowania spójności projekt zawiera również przepisy dotyczące zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen oraz przepisy regulujące wpis do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, a także o przekazaniu przechowywanych w wykazie danych do Systemu Informacyjnego Schengen.

W celu przeciwdziałania nadużywaniu przez cudzoziemców postępowania o udzielenie ochrony międzynarodowej proponuje się wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1108) zmian w zakresie pozostawienia bez rozpoznania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w przypadku gdy przedmiotowy wniosek zostanie złożony przez cudzoziemca zatrzymanego niezwłocznie po przekroczeniu wbrew przepisom prawa granicy zewnętrznej w rozumieniu przepisów kodeksu

granicznego Schengen, chyba że przybył bezpośrednio z terytorium, na którym jego życiu lub wolności zagrażało niebezpieczeństwo prześladowania lub ryzyko wyrządzenia poważnej krzywdy, oraz przedstawił wiarygodne przyczyny nielegalnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej niezwłocznie po przekroczeniu granicy. Użycie w projektowanym ust. 1a w art. 33 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrazów „Szef Urzędu może pozostawić bez rozpoznania wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej” wskazuje, że przy jego stosowaniu Szef Urzędu będzie działać według uznania administracyjnego, co oznacza, że określona w projektowanym przepisie norma nie będzie obligować Szefa Urzędu do pozostawienia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej bez rozpoznania, lecz będzie on miał prawo wyboru rozstrzygnięcia.

Proponuje się wejście w życie projektowanych zmian z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy. Projektowana ustawa powinna wejść w życie jak najszybciej, w szczególności ze względu na sytuację migracyjną i konieczność natychmiastowego przeciwdziałania nadużywaniu instytucji ochrony międzynarodowej przez cudzoziemców, którzy dla osiągnięcia innych celów niż ochrona przed prześladowaniem lub doznaniem poważnej krzywdy, składając wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej korzystają z przysługujących wnioskodawcom praw. Z tych też powodów w przedmiotowym przypadku uzasadnione jest skorzystanie z możliwości skrócenia okresu *vacatio legis* przewidzianej w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Projekt ustawy, w ocenie wnioskodawcy, nie jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). W ramach procedury lobbingsowej nie zgłosił się żaden podmiot zainteresowany pracami nad projektem.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mariusz Boguszewski – Dyrektor Departamentu Spraw Międzynarodowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, tel. (22) 60-141-20</p> <p>mjr SG Paweł Hołoweńko – p.o. Dyrektora Zarządu do Spraw Cudzoziemców Komendy Głównej Straży Granicznej, tel. (22) 500-42-37</p>	<p>Data sporządzenia: 13 sierpnia 2021 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa własna</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD265</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ma na celu dostosowanie przepisów prawa krajowego do aktualnej sytuacji migracyjnej występującej na granicy zewnętrznej. Doświadczenia związane z kryzysem migracyjnym w Europie spowodowanym masowym przybywaniem uchodźców i imigrantów, rozwijające się zjawisko przemytu ludzi, jak też obserwowane od dłuższego czasu nadużywanie procedur uchodźczych przez migrantów ekonomicznych wskazują na potrzebę sięgnięcia po środki, które pozwolą, z jednej strony sprawniej przeprowadzić postępowania w sprawie nielegalnego przekroczenia granicy zewnętrznej, a z drugiej strony będą sprzyjać zapewnieniu bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i ochronie porządku publicznego. Projektowane przepisy mają przede wszystkim zapewnić cudzoziemcom przybywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu poszukiwania ochrony przed prześladowaniem postępowanie zmierzające do ustalenia zasadności udzielenia tej ochrony zgodne z ustalonymi w dyrektywie 2013/32/UE standardami, z drugiej zaś strony stworzyć warunki do zapewnienia porządku i bezpieczeństwa wewnętrznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Osobom potrzebującym ochrony międzynarodowej musi zostać zapewniony dostęp do bezpiecznych i skutecznych procedur uchodźczych, zaś osoby nadużywające procedur i traktujące je instrumentalnie, wyłącznie w celu przekroczenia granicy Schengen i dalszej nielegalnej migracji, nie powinny uzyskać prawa wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy zawiera rozwiązania mające służyć przeciwdziałaniu nadużywaniu instytucji ochrony międzynarodowej przez cudzoziemców, którzy dla osiągnięcia innych celów niż ochrona przed prześladowaniem lub doznaniem poważnej krzywdy, składając wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej korzystają z przysługujących wnioskodawcom praw, co służy ominięciu warunków przekraczania granicy zewnętrznej Unii Europejskiej, określonych w kodeksie granicznym Schengen.

W celu zapewnienia szybkości i efektywności prowadzonych postępowań w sprawie przekroczenia granicy wbrew przepisom prawa proponuje się wprowadzenie do ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35, z późn. zm.) nowych regulacji, zgodnie z którymi:

- 1) w przypadku, gdy cudzoziemiec zostanie zatrzymany niezwłocznie po przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa, stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 2 kodeksu granicznego Schengen, nie wszczyna się postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu;
- 2) w przypadku, gdy cudzoziemiec zostanie zatrzymany niezwłocznie po przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa, stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 2 kodeksu granicznego Schengen, komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy sporządza protokół przekroczenia granicy oraz wydaje zarządzenie o przekroczeniu granicy wbrew przepisom prawa, na które nie przysługuje zażalenie. W zarządzeniu komendant placówki Straży Granicznej wskaże postanowienia o:
 - a) powrocie cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - b) zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen wraz z określeniem okresu tego zakazu.

Określony w projektowanych przepisach tryb prowadzonego przez komendanta placówki Straży Granicznej postępowania w sprawie przekroczenia granicy wbrew przepisom prawa ma na celu przede wszystkim odformalizowanie i przyspieszenie postępowań prowadzonych w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu.

W celu zachowania spójności projekt zawiera również przepisy dotyczące zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen oraz przepisy regulujące wpis do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, a także o przekazaniu przechowywanych w wykazie danych do Systemu Informacyjnego Schengen.

W celu przeciwdziałania nadużywaniu przez cudzoziemców postępowania o udzielenie ochrony międzynarodowej proponuje się wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1108) zmian w zakresie pozostawienia bez rozpoznania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w przypadku gdy przedmiotowy wniosek zostanie złożony przez cudzoziemca, zatrzymanego niezwłocznie po przekroczeniu wbrew przepisom prawa granicy zewnętrznej w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen, chyba że przybył bezpośrednio z terytorium, na którym jego życiu lub wolności zagrażało niebezpieczeństwo prześladowania lub ryzyko wyrządzenia poważnej krzywdy, oraz przedstawił wiarygodne przyczyny nielegalnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej niezwłocznie po przekroczeniu granicy. Użycie w projektowanym ust. 1a w art. 33 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrazów „Szef Urzędu może pozostawić bez rozpoznania wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej” wskazuje, że przy jego stosowaniu Szef Urzędu będzie działać według uznania administracyjnego, co oznacza, że określona w projektowanym przepisie norma nie będzie obligować Szefa Urzędu do pozostawienia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej bez rozpoznania, lecz będzie on miał prawo wyboru rozstrzygnięcia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji o przyjętych w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE, rozwiązaniach w zakresie nielegalnego przekroczenia granicy zewnętrznej Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Cudzoziemcy	Brak możliwości oszacowania liczby cudzoziemców, wobec których projektowane przepisy będą miały zastosowanie.	Brak danych.	Zmiany w sprawach nielegalnego przekroczenia granicy zewnętrznej Unii Europejskiej.
Straż Graniczna	– 1 Komendant Główny Straży Granicznej, – 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej, – 95 Komendantów placówek Straży Granicznej.	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305, z późn. zm.).	Odformalizowanie i przyspieszenie postępowań w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). W ramach procedury lobbingsowej nie zgłosił się żaden podmiot zainteresowany pracami nad projektem. Projekt został opracowany w trybie pilnym, nie podlegał konsultacjom.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem											
budżet państwa											
JST											
pozostałe jednostki (oddzielnie)											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	nie dotyczy	
Komentarz: nie dotyczy.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie niniejszej ustawy nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie projektowanej ustawy proponuje się ustalić na dzień następujący po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na charakter regulacji nie ma konieczności dokonywania analizy prawnooporównawczej w kwestii rozwiązań stosowanych w projektowanej regulacji. Dla przedmiotowego projektu nie będzie badana ewaluacja efektów jego wprowadzenia, a w konsekwencji nie zostały określone mierniki efektywności projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		